

اَذْهِبْ اَلْبَاسَ، رَبَّ الَّتَّاسِ، وَاسْفِ اَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُعَادِرُ سَقْمًا

له عائيشوه (دایکی ئیمانداران) -بره زای خوای لیبیت- ده لیت: پیغەمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- ئەگەر سەردانى نەخۆشى بىردايە؛ نزاي بۇى دەكرد و دەيفەرمۇو: «اَذْهِبْ اَلْبَاسَ، رَبَّ الَّتَّاسِ، وَاسْفِ اَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُعَادِرُ سَقْمًا». واتە: «ئەم ناپەزەھەتىيە لابىه، ئەم بەرۋەردىگارى خەلکى، وشىفا بىنېرە تەنها تو شىفا بەخشىت -الشافى-يىت، هىچ شىفایەك نىيە جىڭ لە شىفا بەخشىنى تو نەبىت، شىفایەك كە هىچ «نەخۆشىيەك نەھېلىت».

[صەحىحە] [بۇخارى و موسىلىم ھاۋاران لەسەرى]

پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- ئەگەر سەردانى نەخۆشىيەكى بىردايە نزاي بۇى دەكرد و دەيفەرمۇو: خودايە (أَذْهِبْ:لابىيە)؛ و مەيەئىلە، (الْبَاسِ:ئەم ناپەزەھەتىيە)؛ و نەخۆشىيە توندە، (رَبَّ الَّتَّاسِ:پەرۋەردىگارى خەلکى)؛ و خولقىنەر و بەرۋەردىنەريان، (اَسْفِ:شىفا بىنېرە)؛ بۇ ئەم نەخۆشە، (اَنْتَ:تو)؛ باك و بىنگەردىت، (الشَّافِي:شىفا بەخشىت)؛ و داوات لىدەكەم بەناوى -الشافى-يىت، (لَا شِفَاءَ:هىچ شىفایەك)؛ نىيە بۇ ئەم نەخۆشە، (إِلَّا شِفَاؤُكَ:مەگەر شىفای تو نەبىت)؛ و ئەم سەلامەتى و عافىيەتەي تو ئەبىه بەخشىت، (شِفَاءً:شىفایەك)؛ بە رەھايى، (لَا يُعَادِرُ:نەھېلىت)؛ و نەمەننەتىو، (سَقْمًا:ھەر نەخۆشىيەك)؛ لە نەخۆشىيەكىنى تر.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5542>

